

7. Daſ, ſo bnyh cjinil lu-
djom, kaž ty ſy cjinil mi, tež
lubo mjeł jich ſchudjom, rad
ſluſit wujitnje, na ſtronu ſtajil
jebanje, kaž mi ſam poſkuſejſch
we cjiſtej luboſzi.

8. Nech twoja ſmercj troscht
dawa, dyž ſomnu ſkonzu dje,
nech nadžija je prawa, kiž twer-
dije djerji cje. Psches twoju
ſaſtuſbu zyl me wſacj, Kneje,
ſnady ſtebi, ſo wjecinje widju
cje.

P.

98.

Gute Nacht, ihr eitlen Freuden ic.
Poš: Kneje, ja ſym ſleho ic.

Dobru noz, wñ weſeloszje
dobru noz cji, ſwjecje, dam.
Laj ſchaf, kaſ ſa naſche ſloſzie
traschnje cjerpi Jesus ſam. Kaſ
won rji, kaſ won ſo bjedji,
ſchudjom krej wot neho bjeji.

2. Kah da dyrbiſt loſchtow
laſacj, po ſchjerokim pucju hicj,
a ſej rjeschne wjeſn ſadacj, kaž
jefch, roſny ſwjecje, mječj?
Nje! bndj dobra noz ſhem'
bludu, Jesuszej ja živn budu.

3. Precj wñ rjeschne loſchty
djicje, ja was zylje ſacjifnu;
pſchetoj ty taſ, falschny ſwjecje,
ſtaſyſch fromnu wutrobu. Ja
na twoju rjanosz pluju, wot
Kryſta ſo niđu nuju.

4. Ljepo je, ſo na naſ pane
Kryſta ſmjech a hanenje, hacj
so Jesus wot naſ cjenje. Schtuij
tu pſchi ſtem towarſtwi ze we
ſwjetnej cjeszi ſtakacj, dyrbi
we tej heli plakacj.

5. Precj da pñſchnosz, roſne
ſłowa, precj ſe wſchitkej hor-
dossju. Jesuszowe liza, lova,
ſchudjom wot krije kapaju. A
ton, kiž je ſa ſchuſ daty nam,
tem' ſu ſchje drastu wſate.

6. Ach! ta lova cjerne noſn,
a te ſtaru horde ſu! Knes
tam wiſn nahi, boſn, wotrocjek
pak cjesz pyta tu. O! ty wob-
maſane waschnje, nejſu tajke
rjechi traſchnie?

7. Sdaluj ſo tež ſchitka pja-
nosz, wopilſtwo a wobjranſtwo,
ach! kaſ je to wulka roſnosz,
dyž wopomnju prawje to: Kaſ
taſ wele ſebi ſchodzi, dyž ſo
swopilzami wodja.

8. Ton pak, kiž je ſtvoril ſchit-
ko, Jesus, ton to nedosta, jako na
tym ſchiju njetko ſwojho Du-
cha horje da, ſo by jeho lacjne
cijelo jeno krepku wodny mjeļo.

9. Lehodla, wñ ſchodziſne rje-
chi, dobru noz wam zylje dam!
Sdalujcje ſo ſchitke ſmjechi,
wasche dla Boh wiſn tam, a
tež ſkorji wosche ſcheho, ſo je
wopuschcjiſt Boh jeho.

10. Boh ſam je ſo kſmercji
podał, a je ſa naſ poſlečje: ſo
by ſtem nam rjechi wodał. Duž
to dyrbi wobſtajnje me wot
rjeschnych pucjow cjanycj, kpo-
fucji zu prawje ſtanycj.

11. Pshecjeſlo tych fromnych
djicji, tawſent, tawſent djaſ dam
cji ſa twoj ſchij tu na tym ſwje-
cji, žalosz, ſmercj a cjerpenje,
ſa to, ſo ſchon kriwawni bjesche,
ſtotremj ty naſ wumoz zysche.